

Länsstyrelsen i Jönköpings län

Vård enligt LVU i Jönköpings län 2007

■ Vård enligt LVU i Jönköpings län 2007

Meddelande	nr 2008:18
Referens	Annika Åberg, Rättsavdelningen, Sociala funktionen, Juli 2008
Kontaktperson	Annika Åberg, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Direkttelefon 036-39 50 19, e-post annika.berg@f.lst.se
Webbplats	www.f.lst.se
ISSN	1101-9425
ISRN	LSTY-F-M—08/18--SE
Upplaga	80 ex.
Tryckt på	Länsstyrelsen, Jönköping 2008
Miljö och återvinning	Rapporten är tryckt på miljömärkt papper och omslaget består av PET-plast, kartong, bomullsväv och miljömärkt lim. Vid återvinning tas omslaget bort och sorteras som brännbart avfall, rapportsidorna sorteras som papper.

© Länsstyrelsen i Jönköpings län 2008

Förord

Vårdnadshavarna, i regel föräldrarna, har ett ansvar för att barn får omvårdnad, trygghet och en god fostran. Vid sidan av vårdnadshavarna har socialnämnden ett särskilt ansvar för att barns behov blir tillgodosedda. Nämnden kan som regel i frivilliga former inom socialtjänsten ge föräldrar och barn det stöd och den hjälp som de behöver. Om ett barn är i behov av samhällets bistånd men föräldrarna och i vissa fall barnets medverkan inte kan erhållas, kompletterar lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).

Länsstyelsen har gjort en sammanställning över de barn och ungdomar som under 2007 var föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om beredande av vård enligt LVU. Sammanställningen redovisas i denna rapport.

Stefan Roman
Tf socialdirektör

Innehållsförteckning

Förord.....	3
Sammanfattning	5
Bakgrund.....	6
Föräldraansvaret	6
Socialnämndens ansvar för barn och ungdom	6
Vård enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU)	6
Antal barn och ungdomar som varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om vård enligt LVU.....	8
Omedelbart omhändertagande	11
Vårdansökan.....	13
Beslut i länsrätten	14
Överklagade beslut	15
Länsstyrelsens kommentarer.....	16

Sammanfattning

Under 2007 var sammanlagt 95 barn och ungdomar i länet föremål för beslut i Länsrätten om omedelbart omhändertagande eller vård enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). De 60 barn som var aktuella i miljöärendena kom från sammanlagt 41 familjer. Antalet barn i länet som berördes av tvångslagstiftningen har ökat markant jämfört med föregående år. Framförallt ligger ökningen på barnen som var 12 år eller yngre.

Antalet barn och ungdomar som blev omedelbart omhändertagna uppgick till 70, varav 39 på grund av brister i hemmiljön och 31 på grund av eget beteende. Länsrätten fastställde omhändertaganden i 31 miljöfall och 29 beteendefall. Anmärkningsvärt många omedelbara omhändertaganden, 27 stycken, fullföljdes inte med ansökan om fortsatt vård enligt LVU. Det kan finnas skäl för fortsatt analys av den stora ökningen av omedelbara omhändertaganden och varför man i så många fall inte ansökte om fortsatt vård.

I tre kommuner, Aneby, Habo och Sävsjö, gjordes inga omedelbara omhändertaganden.

Antalet barn och ungdomar som var föremål för ansökan om beredande av vård uppgick till 64, varav 35 miljöfall och 29 beteendefall.

Länsrätten avslog vårdansökan i tre miljöärenden och tre beteendeärenden.

Länsrätten beslutade att 58 barn och ungdomar skulle bli föremål för vård enligt LVU.

Tretton länsrättsdomar överklagades till Kammarrätten av den enskilde. Kammarrätten ändrade Länsrättens domar i två fall, ett miljöärende och ett beteendeärende. Fem av domarna överklagades vidare till Regeringsrätten, som inte i något fall gav prövningstillstånd.

Sammanlagt erhöll 56 barn och ungdomar slutligt vård enligt LVU, jämfört med 39 för år 2006.

Bakgrund

Föräldraansvaret

I 6 kap. föräldrabalken (FB) ges de grundläggande bestämmelserna till skydd för barn. I 1 § föreskrivs att barn har rätt till omvårdnad, trygghet och en god fostran. Barn ska behandlas med aktning för sin person och egenart och får inte utsättas för kroppslig bestraffning eller annan kränkande behandling.

Socialnämndens ansvar för barn och ungdom

Vid sidan av vårdnadshavarna har socialnämnden ett särskilt ansvar för barn och ungdom. Socialtjänstlagen har kompletterats med en bestämmelse om att ”när åtgärder rör barn skall särskilt beaktas vad hänsynen till barnets bästa kräver”. Denna bestämmelse svarar mot innehållet i artikel 3 i barnkonventionen. I 5 kap. 1 § socialtjänstlagen (SoL) föreskrivs att socialnämnden ska verka för att barn och ungdomar växer upp under trygga och goda förhållanden och att nämnden ska sörja för att barn och ungdom som riskerar en ogynnsam utveckling får det skydd och stöd som de behöver och, om hänsynen till den unges bästa kräver det, vård och fostran utanför det egna hemmet.

Vård enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU)

Socialnämnden kan som regel i frivilliga former inom socialtjänsten ge föräldrar och barn det stöd och den hjälp som de behöver. Om ett barn är i behov av samhällets bistånd men föräldrarnas och i vissa fall den unges medverkan inte kan erhållas, kompletterar LVU. Denna lag ska tillämpas först när det inte går att få samtycke till den vård som är nödvändig.

LVU kan dock bli tillämplig även om det finns ett formellt samtycke. Har nämnden grundad anledning att anta att föräldrarnas samtycke inte är allvarligt menat eller det finns skäl att tro att den unge själv inte kommer att medverka till den vård som han har förklarat sig införstådd med, kan vård enligt LVU komma ifråga.

Vård med stöd av LVU kan bli aktuell i två huvudfall, dels när brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet medför en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas (de s.k. miljöfallen, 2 §), dels när den unge utsätter sig för en sådan risk genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende (de s.k. beteendefallen, 3 §).

2 §

”Vård skall beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas.”

3 §

”Vård skall också beslutas om den unge utsätter sin hälsa eller utveckling för påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende.

Vård skall också beslutas om den som dömts till sluten ungdomsvård enligt 31 kap. 1 a § brottsbalken vid verkställighetens slut bedöms vara i uppenbart behov av fortsatt vård för att inte löpa sådan risk som avses i första stycket.”

Det är länsrätten som beslutar om vård enligt LVU och det är bara socialnämnden som kan ansöka om sådan vård.

4 §

”Beslut om vård med stöd av denna lag meddelas av länsrätten efter ansökan av socialnämnden.

Ansökan skall innehålla en redogörelse för den unges förhållanden, de omständigheter som utgör grunden för att den unge behöver beredas vård, tidigare vidtagna åtgärder och den vård som socialnämnden avser att anordna.”

Om ett barn behöver tas omhand akut finns det bestämmelser i 6 § LVU om omedelbart omhändertagande.

6 §

”Socialnämnden får besluta att den som är under 20 år omedelbart ska omhändertas, om

1. det är sannolikt att den unge behöver beredas vård med stöd av denna lag, och
2. rättens beslut inte kan avvaktas med hänsyn till risken för den unges hälsa eller utveckling eller till att den fortsatta utredningen allvarigt kan försvåras eller vidare åtgärder hindras.

Om socialnämndens beslut om omhändertagande inte kan avvaktas, får nämndens ordförande eller någon annan ledamot som nämnden har förordnat besluta om omhändertagande. Beslutet ska anmälas vid nästa sammanträde.

När socialnämnden har ansökt om vård med stöd av lagen, får även länsrätten besluta att den unge omedelbart ska omhändertas.”

Om socialnämnden har beslutat att någon ska omhändertas omedelbart ska beslutet underställas länsrätten inom en vecka annars upphör det att gälla. Om länsrätten fastställer det omedelbara omhändertagandet ska socialnämnden ansöka om vård inom fyra veckor från det att omhändertagandet verkställdes. Länsrätten får medge förlängning annars upphör omhändertagandet efter denna tid. Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet ska socialnämnden besluta att det ska upphöra. Socialnämndens beslut att låta omhändertagandet upphöra kan inte överklagas.

Länsrättens domar i LVU-mål kan överklagas till kammarrätt och Regeringsrätten. För att Regeringsrätten ska ta upp ärendet krävs att man beviljar prövningstillstånd.

Antal barn och ungdomar som varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om vård enligt LVU

Underlaget för statistiken har hämtas från länsrätts- och kammarrättsdomar som Länsstyrelsen haft tillgång till. I materialet ingår de ärenden angående omedelbart omhändertagande och beredande av vård som varit föremål för avgörande av Länsrätten i Jönköpings län under 2007.

Sammanlagt har 95 (63) barn och ungdomar varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller beslut om vård enligt LVU.

Siffrorna inom parentes avser uppgifter för 2006.

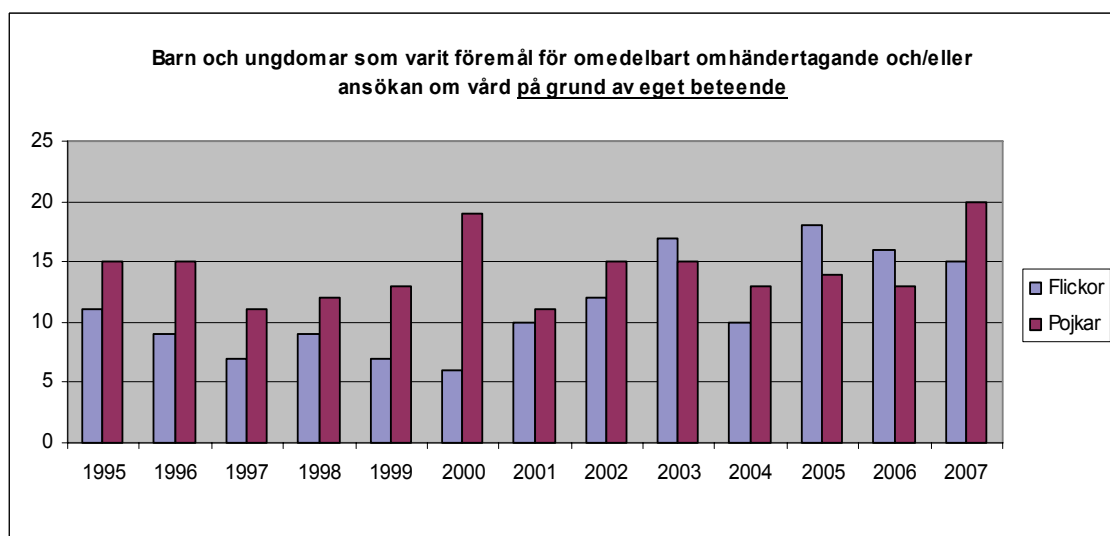
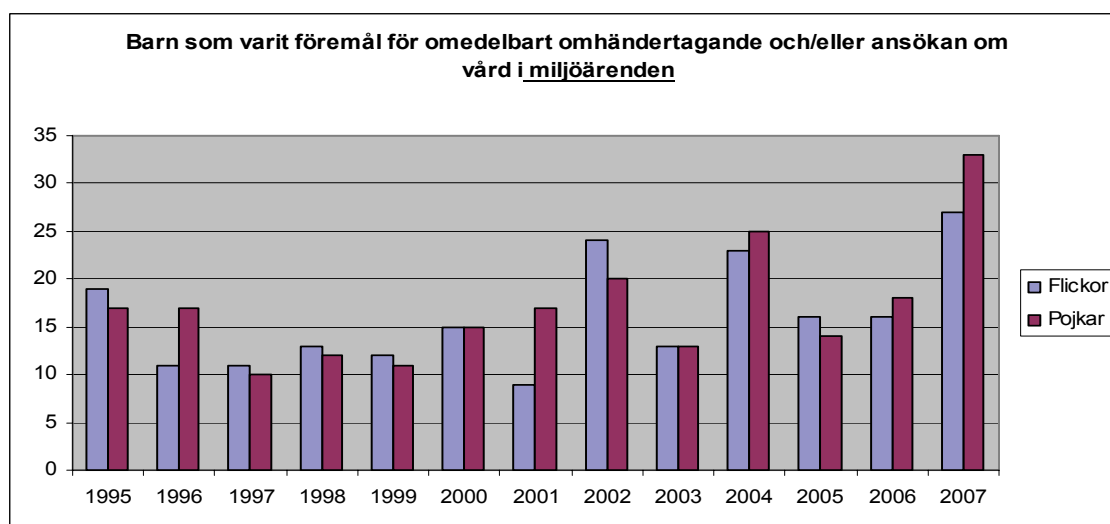
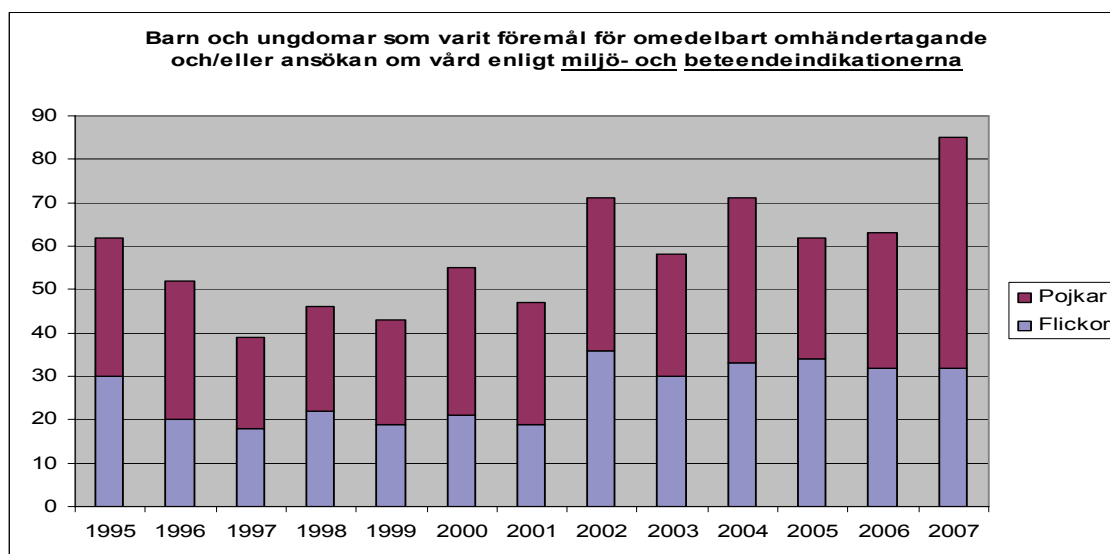
Tabell 1: Barn och ungdomar som varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om beredande av vård fördelade efter kön och indikation

	Miljö	Beteende
Pojkar	33 (18)	20 (13)
Flickor	27 (16)	15 (16)
Summa	60 (34)	35 (29)

Fyra flickor har varit omhändertagna på både miljö- och beteendeindikationerna. Dessa barn är redovisade under miljöindikationen. Det var inga större skillnader mellan pojkar och flickor.

Tabell 2: Barn och ungdomar som varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om vård fördelade efter kön och indikation under åren 1995-2007

År	Flickor		Pojkar	
	Miljö	Beteende	Miljö	Beteende
1995	19	11	17	15
1996	11	9	17	15
1997	11	7	10	11
1998	13	9	12	12
1999	12	7	11	13
2000	15	6	15	19
2001	9	10	17	11
2002	24	12	20	15
2003	13	17	13	15
2004	23	10	25	13
2005	16	18	14	14
2006	16	16	18	13
2007	27	15	33	20
Totalt under perioden	209	147	222	186

Tabell 3: Antal aktuella barn per familj i miljöärendena

Antal familjer	Antal barn
29	1
7	2
3	3
2	4

De 60 barnen i miljöärenden kom från sammanlagt 41 familjer. Fyra barn var omhändertagna både på miljö- och beteendeindikationen och är medräknade i tabell 3.

Tabell 4: Födelseår på de barn och ungdomar som varit föremål för omedelbart omhändertagande och/eller ansökan om vård fördelade efter indikation

Födelseår	Miljö	Beteende
1987		1
1988		3
1989		4
1990	1	7
1991	4	5
1992	2	8
1993	5	5
1994	5	2
1995	1	
1996	4	
1997	1	
1998	3	
1999	6	
2000	6	
2001	1	
2002	5	
2003	2	
2004	4	
2005	3	
2006	2	
2007	5	
Summa	60 (34)	35 (29)

Fyra flickor födda 1993, 1995 och 1997 är omhändertagna enligt både 2 och 3 §§ LVU och redovisas endast under miljöärenden.

Betydligt fler barn under 12 år var berörda av LVU-lagstiftningen under 2007 jämfört med 2006, då tonåringarna dominerade.

Omedelbart omhändertagande

Enligt 6 § LVU kan socialnämnden omhänderta den unge i avvaktan på att länsrätten prövar frågan om vård med stöd av lagen. Bestämmelsen kan tillämpas om det finns ett omedelbart behov av vård eller det av utredningsskäl behövs ett omedelbart omhändertagande.

Tabell 5: Antal omedelbart omhändertagna barn och ungdomar fördelade efter kön och indikation

Kön	Miljö	Beteende
Pojkar	15 (13)	18 (7)
Flickor	24 (13)	13 (13)
Summa	39 (26)	31 (20)

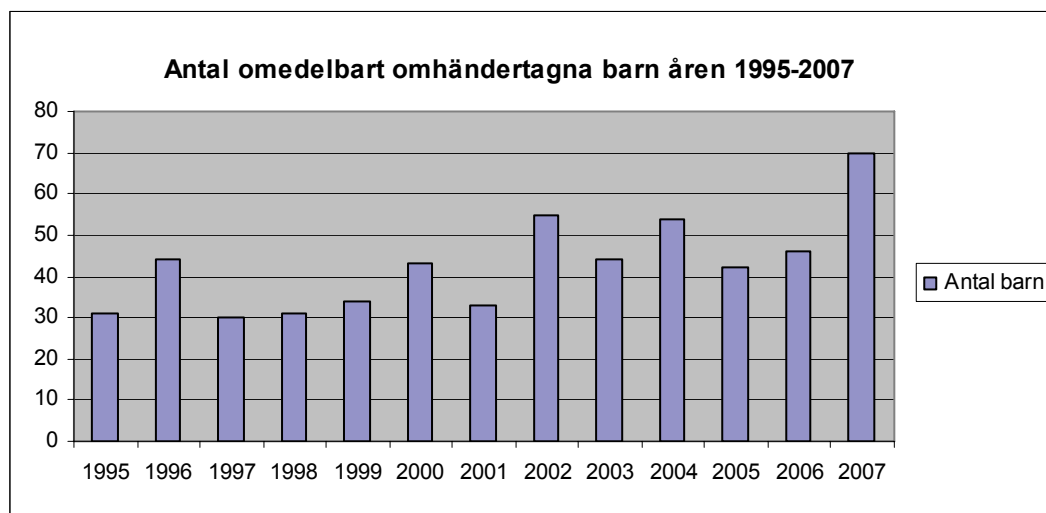
Sammanlagt var 70 (46) barn omedelbart omhändertagna någon gång under 2007. Fyra flickor var omedelbart omhändertagna både på miljö- och beteendeindikationen och är endast medräknade under miljöindikationen.

Tabell 6: Antal barn och ungdomar som omhändertagits omedelbart fördelade efter kommun och indikation

Kommun	Miljö	Beteende
Aneby	0 (1)	0 (1)
Eksjö	4 (2)	1 (2)
Gislaved	1 (1)	4 (0)
Gnosjö	2 (0)	2 (1)
Habo	0 (0)	0 (0)
Jönköping Centrum	0 (0)	0 (2)
Jönköping Söder	7 (8)	2 (5)
Jönköping Väster	6 (0)	3 (3)
Jönköping Öster	2 (2)	1 (0)
Mullsjö	3 (0)	0 (0)
Nässjö	5 (3)	1 (3)
Sävsjö	0 (2)	0 (0)
Tranås	1 (0)	3 (1)
Vaggeryd	0 (0)	4 (0)
Vetlanda	3 (2)	5 (2)
Värnamo	5 (5)	5 (0)
Summa	39 (26)	31 (20)

Sammanlagt har 70 barn och ungdomar varit föremål för omedelbart omhändertagande varav 39 på grund av brister i hemmiljön och 31 på grund av eget beteende. Fyra ungdomar var omhändertagna både på miljö- och beteendeindikationen men är endast medräknade under miljöindikationen.

I Aneby, Habo och Sävsjö kommuner blev inga barn eller ungdomar föremål för omedelbart omhändertagande.

Över tid har antalet omedelbara omhändertaganden visat en tendens att öka och har aldrig varit så stort som 2007.

Tabell 7: Antal omedelbara omhändertaganden som fastställts i domstol fördelade efter indikation

	Miljö	Beteende
Fastställda av länsrätten	31 (21)	29 (20)
Ej fastställda av länsrätten	2 (3)	1 (0)
Summa	33 (24)	30 (20)

Länsrätten upphävde tre omedelbara omhändertaganden. Av de 60 omedelbara omhändertaganden som fastställts av länsrätten gjordes vårdansökan i 42 ärenden.

Vårdansökan

Tabell 8: Ansökan om beredande av vård fördelade efter kommun och indikation

Kommun	Miljö	Beteende
Aneby	0 (1)	0 (0)
Eksjö	3 (1)	0 (2)
Gislaved	1 (0)	3 (2)
Gnosjö	1 (0)	1 (1)
Habo	1 (0)	0 (0)
Jönköping Centrum	0 (2)	0 (2)
Jönköping Söder	5 (8)	2 (3)
Jönköping Väster	0 (0)	3 (2)
Jönköping Öster	7 (2)	1 (2)
Mullsjö	1 (0)	0 (0)
Nässjö	7 (4)	1 (3)
Sävsjö	0 (2)	0 (1)
Tranås	2 (0)	3 (0)
Vaggeryd	0 (0)	2 (0)
Vetlanda	2 (2)	8 (1)
Värnamo	5 (1)	5 (2)
Summa	35 (23)	29 (21)

Sammanlagt gjordes vårdansökan för 64 (44) barn och ungdomar, varav 35 miljöfall och 29 beteendefall. I ett ärende gjordes ansökan både på miljö- och beteendeindikation men är endast medräknat som beteendeärende.

Tabell 9: Ansökan om beredande av vård fördelade efter indikation för åren 1995-2007

År	Miljö	Beteende	Totalt
1995	29	19	48
1996	20	22	42
1997	19	13	32
1998	20	16	36
1999	12	15	27
2000	23	22	45
2001	21	18	39
2002	28	26	54
2003	19	29	48
2004	39	21	60
2005	14	29	43
2006	23	21	44
2007	35	29	64

Antalet ansökningar varierar ganska mycket år från år, men 2007 är antalet ansökningar fler än något år tidigare.

Beslut i länsrätten

Tabell 10: Avslag av länsrätten på vårdansökningar fördelade efter kommun och indikation

Kommun	Miljö	Beteende
Jönköping V		1
Nässjö	1	
Vetlanda		1
Värnamo	2	1
Summa	3	3

Länsrätten avslog ansökan om vård i tre miljöärenden och tre beteendeärenden. Länsrätten beslutade om LVU-vård för 58 barn och ungdomar, 32 på grund av brister i hemmiljön och 26 på grund av den unges eget beteende.

Tabell 11: Avslag av länsrätten på vårdansökningar fördelade efter indikation för åren 1996-2007

År	Miljö	Beteende	Totalt
1996	1	1	2
1997	4	4	8
1998	12	0	12
1999	5	1	6
2000	3	4	7
2001	10	2	12
2002	5	3	8
2003	0	2	2
2004	4	1	5
2005	2	2	4
2006	5	0	5
2007	3	3	6

Antalet ansökningar som avslogs 2007 var inte anmärkningsvärt stort och jämt fördelade mellan miljö- och beteendeindikationerna.

Överklagade beslut

Tabell 12: Beslut som överklagats till kammarrätten

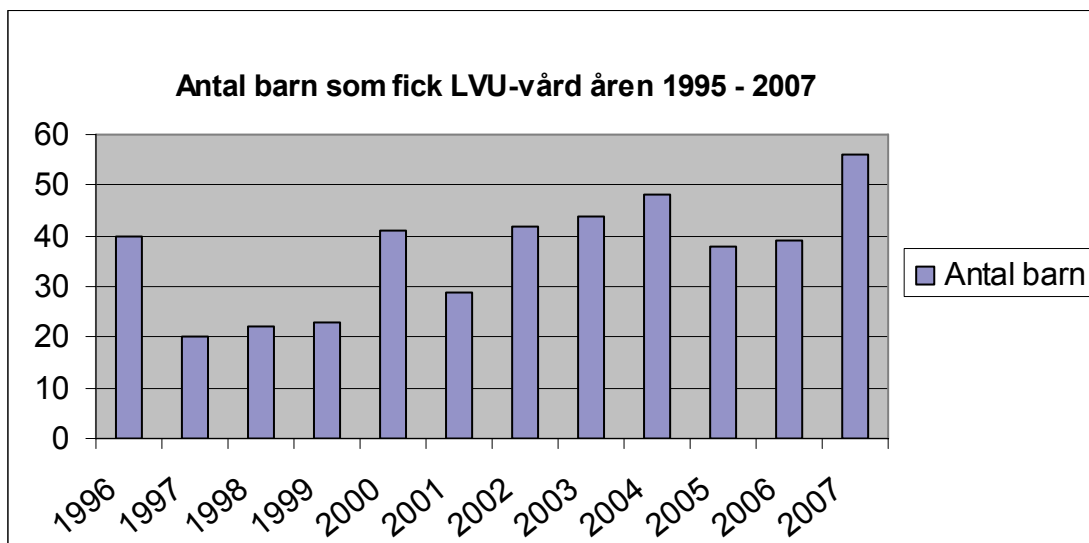
	Ändring	Ej ändring
Miljö	1	11
Beteende	1	2
Summa	2	13

Sammanlagt ansöktes om vård enligt LVU i 64 ärenden. Länsrätten beslutade om vård av 58 barn och ungdomar och avslog ansökan om vård i sex ärenden.

Det var 13 domar som överklagades av den enskilde till Kammarrätten, som ändrade länsrättens domar i två fall, ett miljöärende och ett beteendeärende.

Socialnämnd överklagade två länsrättsdomar (miljöärenden) men Kammarrätten ändrade inte länsrättens domar.

Således erhöll 56 (39) barn och ungdomar slutligt vård enligt LVU.

Antalet barn som vårdas enligt LVU har varierat över tid, men har aldrig varit större än 2007.

Länsstyrelsens kommentarer

På nationell nivå har det skett en ökning av antalet barn som fått heldygnsvård enligt SoL eller LVU under 2000-talet. Den största ökningen har bestått av barn i åldergruppen 13–18 år. När det gäller den yngre åldergruppen 0–12 år har i stort sett samma antal barn fått heldygnsvård enligt SoL eller LVU vid en jämförelse för åren 2000 och 2006 (Individ och familjeomsorg – Lägesrapport 2007, Socialstyrelsen 2008).

Tidigare år har det varit påtagligt fler tonårsbarn som berörts av tvångslagstiftningen i Jönköpings län. Under 2007 var andelen tonåringar som varit föremål för LVU inte lika dominerande, 52 tonåringar av totalt 95 barn. 41 tonåringar av totalt 55 barn var föremål för ingripande med stöd av LVU under 2006. Den största ökningen under 2007 består alltså av barn i de yngre åldersgrupperna. Om vi nu kommer att se ett trendbrott vad gäller antalet yngre barn som får heldygnsvård eller om det bara är en tillfällig ökning och som bara gäller för vård enligt LVU är för tidigt att säga. Sammantaget har antalet barn i länet som varit föremål för beslut med stöd av LVU ökat under perioden 2002 och framåt jämfört med åren mellan 1995 – 2001.

Antalet omedelbara omhändertaganden var påtagligt stor under 2007. Den högsta siffran sen Länsstyrelsen började föra statistik över LVU-vården noterades. 70 stycken omedelbara omhändertaganden gjordes under 2007 jämfört med 46 under 2006. Den högsta noteringen tidigare var under 2002 med 55 stycken.

Under 2007 ansökte nämnderna om fortsatt vård enligt LVU i 43 fall efter det omedelbara omhändertagandet medan man inte ansökte i 27 fall. Skälen till att nämnderna inte ansökte om fortsatt vård kan vara att parterna samtyckte till vård i frivillig form eller att det visade sig att LVU av andra skäl inte var tillämplig. Men det är ändå anmärkningsvärt att så många omedelbara omhändertaganden sen inte följdes av ansökan om vård. Det väcker frågor om vad detta kan bero på och vad som hände med de berörda barnen efteråt.

Det stora och ökande antalet omedelbara omhändertaganden tål att problematiseras. Akuta ingripanden är alltid stressande för samtliga berörda och ett tvångsingripande ska bara användas när inget annat alternativ är möjligt. Ett rimligt antagande är att socialtjänsten många gånger innan det omedelbara omhändertagandet har haft pågående insatser eller haft annan kännedom om barnen och deras familjer. Frågan är om ökningen beror på svårigheter med, eller bristande kunskaper i att göra riskbedömningar i tidigare skeden under handläggningen. Eller väntar socialtjänsten för länge, tills saken är uppenbar, innan man ingriper till barns skydd? Kan det vara så att man beslutar om öppenvårdsinsatser på ett bristfälligt bedömningsunderlag eller gör orealistiska bedömningar vad gäller öppenvårdens möjligheter att hjälpa barn i mycket problematiska situationer? En pressad arbetssituation på socialkontoren där arbetet mer får karaktär av ”brandkårsutryckningar” kan vara en orsak. Eller beror ökningen på att barns situation har blivit så mycket mer problematisk?

Vad ökningen av de omedelbara omhändertagandena än beror på och varför de i så många fall inte åtföljs av ansökan om vård enligt LVU är en viktig fråga. Det kan finnas skäl för varje kommun att ordentligt analysera de ärenden som varit aktuella och att man försöker utröna om man hade kunnat handla annorlunda före eller under det akuta skedet.

Skälen till den stora ökningen under 2007 av det totala antalet barn i Jönköpings län som var föremål för beslut enligt LVU har troligen flera förklaringar och orsaker som samverkar med varandra. Utvecklingen i samhället har gått mot ett större barnfokus och barn uppmärksammas på ett annat sätt idag. Antalet anmälningar till socialtjänsten om barn som far illa har ökat stadigt under de senaste årtiondena. En ökning som fortsatt under 2007 enligt uppgifter från länets kommuner. Fler barn går i förskola och deras situation uppmärksammas i större utsträckning. Innehållet i grundskolan förändras och barn som inte presterar godkänt eller kan inordna sig i skolans ”friare former” blir till problem som ska åtgärdas. Gymnasieskolan är i det närmaste obligatorisk och barn kan inte finna egen försörjning och flytta från en dålig hemmiljö till eget boende lika tidigt som förr. Socialtjänsten har byggt ut öppenvårdsinsatser riktade till barn och ungdomar vilket kan innebära att fler barn och ungdomar som far illa ”upptäcks”. Polisen har förändrat sina rutiner för anmälningar till socialtjänsten så att man anmäler alla de fall där ett barn direkt eller indirekt kan ha berörts av ett brott. Det är också möjligt att medias intresse för socialtjänstens ageranden när barn far illa påverkar människors benägenhet att anmäla till socialtjänsten.

Det går inte att uttala sig om huruvida barn far mer illa idag än tidigare. Många barn har det mycket bra idag medan det finns barn som lever under svåra omständigheter. En stor andel barn har en bättre ekonomisk situation än någonsin tidigare. Men mellan vissa grupper ökar skillnaderna och nästan var tionde barn lever under gränsen för lägsta ekonomiska standard (Upp till 18 – fakta om barn och ungdom 2007, rapport från Barnombudsmannen). Vissa förändringar i samhället kan innebära att utsatta grupper redan svåra situation förvärras. Fler människor utestängs helt från arbetsmarknaden genom att kraven i arbetslivet blivit högre. Framför allt gäller detta gruppen ungdomar samt människor med utomeuropeisk bakgrund men även andra grupper berörs. Den ökade tillgången till alkohol och andra droger samt liberaliseringen av synen på alkoholkonsumtion har lett till ett ökat missbruk. Detta påverkar barns familjesituation och äldre barns egen drogkonsumtion.

Nya grupper och deras behov av särskilt stöd har uppmärksamrats under senare år. För gruppen våldsutsatta kvinnor och deras barn har socialtjänstens ansvar förtydligats i lagstiftningen. Barn och ungdomar med neuropsykiatriska hinder är en grupp som lätt faller mellan stolarna och som socialtjänsten fått ett ökande ansvar för.

Avslutningsvis kan konstateras att trycket och förväntningarna på socialtjänstens individ- och familjeomsorg har ökat. Det är här samhällets mest utsatta barn ska ges skydd och stöd. Att barnen får adekvat skydd och stöd kräver resurser, kompetens, legitimitet, effektivitet och tillämpbar lagstiftning och stabilitet i verksamheterna samt inte minst att samhället i sin helhet är berett att göra sitt yttersta för dessa barn.

Länsstyrelsen i Jönköpings län

Länsstyrelsen i Jönköpings län
551 86 Jönköping
Telefon: 036-39 50 00
Fax: 036-12 15 58
Webbplats: www.f.lst.se
E-post: lansstyrelsen@f.lst.se